

N:o 29.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 26 mars 1901.

— — — — Andra Kammaren den 26 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kongl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställningar om inrättande af nya tjänster vid statens jernvägar samt om löneförbättring för vissa grupper af den derstädes anställda personalen.

(Statsutskottets utlåtande n:o 37.)

Till Konungen.

I:o. I propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kongl. Maj:t under sjetta hufvudtiteln föreslagit Riksdagen medgifva, att i staten öfver fasta arfvoden för personal vid statens jernvägar må uppföras arfvoden till följande nya tjänstemän, nemligen:

inom styrelsen:

två notarier; och

vid distrikten:

två distriktschefer,
två bandirektörer,
två maskindirektörer,
två trafikinspektörer,
två distriktssekreterare,

sju baningeniörer,
 två distriktskassörer,
 två verkstadskamrerare,
 två förrådsförvaltare,
 tre maskininspektorer,
 tre verkmästare,
 två telegrafinspektorer,
 två byråassistenter;

att af desse tjenstemän följande må anställas redan under år 1901, nemligen: en distriktschef, en bandirektör, en maskindirektör, en distriktssekreterare, en distriktskassör, en verkstadskamrerare, en förrådsförvaltare och en telegrafinspektor;

samt att de i aflöningsreglementet för tjenstemän och betjente vid statens jernvägar intagna bestämmelser om tilläggsarfvoden till fasta arfvoden må ändras sålunda, att särskilda tilläggsarfvoden efter 500 kronor för år tillkomma distriktschefer och trafikinspektörer äfvensom 1 maskingeniör, samt att stationsinspektor, som tillika är tågdirigent, kan erhålla ett tilläggsarfvode efter högst 300 kronor för år.

Hvad först angår den enligt det i ärendet förda statsrådsprotokollet ifrågasatta ökningen i statsbanedistriktens antal — hvaraf inrättande af flertalet nu föreslagna nya tjänster är beroende — har Riksdagen väl med hänsyn särskildt till det nuvarande fjerde eller norra distriktets stora utsträckning funnit det vara oundgängligen behöfligt att, då de nu under byggnad varande jernvägarna i öfre Norrland öppnas för trafik, ett nytt distrikt bildas för förvaltningen af dessa banor äfvensom en del angränsande, till det fjerde distriktet nu hörande linier. Deremot har det syntts Riksdagen icke för närvarande vara i samma grad af behovet påkalladt att, på sätt föreslagits, inrätta ännu ett nytt distrikt. Visserligen skulle äfven efter tillkomsten af ofvanberörda nya distrikt för öfre Norrland samt en i sammanhang dermed företagen jemkning i de förutvarande distriktens områden ganska betydliga sträckor af statsbancnätet — deruti inberäknade äfven de jernvägar, som nu äro under byggnad för statens räkning — komma att sortera under hvarje distriktsförvaltning, men de särskilda distriktens omfang synes dock i intet fall blifva så stort, att väsentliga svårigheter för förvaltningen derigenom föranledas. Såsom 1893 års jernvägskomité, hvars förslag ligger till grund för den nuvarande organisationen, framhållit, måste det ock särskildt för bevarande af behöflig enhet i förvaltningen anses vara af vigt, att distrikten hafva en jemförelsevis stor omfattning och följaktligen äro få till antalet. I betraktande

häraf och då Riksdagen vid antagande af organisationsförändringen år 1897 betecknade densamma såsom ett försök, synes ock vara angeläget att vid den fortsatta tillämpningen häraf så vidt möjligt bibehålla den princip, hvarpå organisationen grundar sig.

Då Riksdagen i enlighet med det ofvan anförda ansett, att för närvarande endast ett nytt distrikt bör inrättas, har Riksdagen emellertid utgått från den förutsättning, att distriktsförvaltningarna, hvilkas göromål särskildt i följd af trafikens tillväxt under senare åren ej obetydligt ökats, skulle erhålla någon förstärkning i arbetskrafter. I sådant afseende har föreslagits, att å hvarje bandirektörsexpedition skulle anställas en baningeniör för biträde vid handläggning af löpande ärenden, hvilka eljest kunde befaras så upptaga vederbörande afdelningschef, att han icke hade tillfälle att i önskvärd utsträckning verkställa inspektioner å linien. Detta förslag har Riksdagen funnit sig böra bifalla; och då, enligt Riksdagens mening, distrikten skulle blifva fem till antalet, erfordras af berörda anledning inrättande af 5 nya baningeniörstjänster.

De nya tjänstemän med fast arvode, hvilkas anställande direkt påkallas i och för det nya distrikt, för hvars bildande Riksdagen uttalat sig, äro en distriktschef, en bandirektör, en maskindirektör, en distriktssekreterare, en distriktskassör, en verkstadskauderare, en förrådsförvaltare och en telegrafinspektör. Härjente böra, såsom ofvan nämnts, anställas fem nya baningeniörer för tjänstgöring å bandirektörsexpeditionerna. Vidare har Riksdagen funnit den i statsrådsprotokollet förebragta utredningen till fullo ådagalägga behovet af ytterligare följande, utaf Eders Kongl. Maj:t föreslagna nya tjänster vid distrikten, nemligen en baningeniör att förestå en ny bansektion, två trafikinspektörer, två byråassistenter, tre maskininspektörer och tre verkmästare; och har det jemväl synts Riksdagen vara styrkt, att de ökade göromålen inom styrelsen påkalla anställande derstädes af två nya notarier, på sätt Eders Kongl. Maj:ts framställning afser.

Da vid inrättandet af ett nytt distrikt för öfre Norrland det nuvarande särskilda förvaltningsorgan, som benämnes »Gällivarebanans förvaltning», skulle upphöra, böra i enlighet med Eders Kongl. Maj:ts förslag ur aflöningsreglementet uteslutas de tilläggsarfvoden, hvart och ett å 500 kronor, som i följd af bestyr med denna förvaltning nu uppbäras af trafikinspektören i Luleå utöfver det honom eljest tillkommande tilläggsarfvode äfvensom af baningeniören derstädes. Det maskiningeniören i Boden nu tillkommande tilläggsarfvode å samma belopp kan likaledes, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, indragas, då i sammanhang med tillkomsten af berörda nya distrikt en maskindirektör placeras i Luleå. Hvad deremot angår den af Eders Kongl. Maj:t föreslagna indragningen af ännu ett utaf

de för maskiningeniörer uppförda tilläggsarfvoden, har förslaget härom af Eders Kongl. Maj:t framstälts under förutsättning, att ett nytt distrikt komme att inrättas med hufvudstation i Örebro, hvarvid det till den derstädes stationerade maskiningeniören nu utgående tilläggsarfvodet skulle blifva ledigt. Då emellertid sistberörda nya distrikt icke enligt Riksdagens mening skulle komma till stånd, har Riksdagen funnit ifrågavarande tilläggsarfvode böra fortfarande bibehållas i aflöningsreglementet, som derigenom komme att upptaga två dylika arfvoden för maskiningeniörer.

I enlighet med hvad sålunda blifvit anfördt, har Riksdagen på det sätt bifallit Eders Kongl. Maj:ts ifrågavarande framställning, att Riksdagen medgifvit,

att i staten öfver fasta arfvoden för personal vid statens jernvägar må uppföras arfvoden till följande nya tjenstemän, nemligen:

inom styrelsen:

två notarier; och

vid distrikten:

en distriktschef,
 en bandirektör,
 en maskindirektör,
 två trafikinspektörer,
 en distriktssekreterare,
 sex baningeniörer,
 en distriktskassör,
 en verkstadskamrerare,
 en förrådsförvaltare,
 tre maskininspektorer,
 tre verkmästare,
 en telegrafinspektor,
 två byråassistenter; samt

att de i aflöningsreglementet för tjenstemän och betjente vid statens jernvägar intagna bestämmelser om tilläggsarfvoden till fasta arfvoden må ändras sålunda, att särskilda tilläggsarfvoden efter 500 kronor per år tillkomma distriktschefer och trafikinspektörer äfvensom två maskiningeniörer, samt att stationsinspektor, som tillika är tågdirigent, kan erhålla ett tilläggsarfvode efter högst 300 kronor för år.

2:o. I statsverkspropositionen har Eders Kongl. Maj:t vidare föreslagit Riksdagen medgifva,

att, med ändring af bestämmelsen i nu gällande aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid statens jernvägar om högsta arfvode för manlig kontorsskrifvare inom styrelsen, arfvode inom andra löneklassen med årligt belopp af 2,700 kronor må kunna tilldelas manlig kontorsskrifvare inom styrelsen;

att, med ändring af § 11 i samma aflöningsreglemente, vagnmästare, vagnförmän, stationsmästare, förste vaktmästare och vaktmästare må uppföras bland de betjeningsgrupper, hvilka erhålla uniformspersedlar in natura eller ock beklädnadsersättning till visst årligt belopp; samt

att i staten öfver fasta arfvoden för personal vid statens jernvägar må uppföras arfvoden till ytterligare 16 stationsinspektorer å 2:dra klassens stationer och 2 stationsinspektorer å 3:dje klassens stationer, med minskande af antalet arfvoden för underinspektorer eller expeditiönsföreståndare å 1:sta klassens stationer från 22 till 21.

Den utredning, som uti statsrådsprotokollet i detta ärende förebegrats, har synts Riksdagen innefatta fullt giltiga skäl för de särskilda förslag, Eders Kongl. Maj:t nu framställt; och har Riksdagen därför, med bifall till Eders Kongl. Maj:ts framställning, medgifvit,

att, med ändring af bestämmelsen i nu gällande aflöningsreglemente för tjenstemän och betjente vid statens jernvägar om högsta arfvode för manlig kontorsskrifvare inom styrelsen, arfvode inom andra löneklassen med årligt belopp af 2,700 kronor må kunna tilldelas manlig kontorsskrifvare inom styrelsen;

att, med ändring af § 11 i samma aflöningsreglemente, vagnmästare, vagnförmän, stationsmästare, förste vaktmästare och vaktmästare må uppföras bland de betjeningsgrupper, hvilka erhålla uniformspersedlar in natura eller ock beklädnadsersättning till visst årligt belopp; samt

att i staten öfver fasta arfvoden för personal vid statens jernvägar må uppföras arfvoden till ytterligare 16 stationsinspektorer å 2:dra klassens stationer och 2 stationsinspektorer å 3:dje klassens stationer, med minskande af antalet arfvoden för underinspektorer eller expeditiönsföreståndare å 1:sta klassens stationer från 22 till 21.

Stockholm den 26 mars 1901.

Med undersätlig vördnad.
